De magno magnete tellure O velikém magnetu zemském

Jakub Velímský

Katedra geofyziky Univerzita Karlova Matematicko-fyzikální fakulta mailto:jakub.velimsky@mff.cuni.cz http://geo.mff.cuni.cz/~velimsky/

Seminář KDF, 21. března 2019

O velikém magnetu zemském

Kam putují geomagnetické póly?

Elektromagnetická tomografie: pacient Země

Elektrické a magnetické pole v oceánech

O velikém magnetu zemském

Kam putují geomagnetické póly?

Z české mediální scény Měření geomagnetického pole Teorie vzniku geomagnetického pole Geomagnetické pole jako stopa proudění v jádře

Kam putují geomagnetické póly? Z české mediální scény

Technet cz

Pondělí 25. února 2019 Liliana | Přihlásit 🙎

IDNES.cz > Zprávy | Kraje | Sport | Kultura | Ekonomika | Bydlení | Technet | Ona | Revue | Auto | ≣ Další | Q Technika | Věda | Vesmír | Vojenství | Testy | Internet | Audio foto video | Hardware | Software | Autoři | CES 2019

Severní magnetický pól se vydal na cesty. Co když doputuje až na jih?

15. února 2019 8:13

Naši planetu čeká přehození magnetických pólů. Nebude to zřejmě brzy, proč k tomu ovšem vůbec dojde a co může změna způsobit?

Posun severního magnetického pólu | foto: NOAA

Severní magnetický pól Země se v posledních letech vydal na velkou "jízdu" po

De magno magnete tellure

<u>Sleva s Priceless Specials</u> Zaregistrujte svou kartu Mastercard Získáte dodatečnou slevu 10% u

eser

Reklama

KDF, 21.3.2019 4 / 43

Kam putují geomagnetické póly? Z české mediální scény

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

agentura AFP.

De magno magnete tellure

Kam putují geomagnetické póly?

Z české mediální scény

iDNES.cz / Zprávy

Pondělí 25. února 2019 Liliana | Přihlásit 🙎

iDNES.cz ≥ Zprávy Kraje Sport Kultura Ekonomika Bydlení Technet Ona Revue Auto ≡ Další Domáci Zahraniční Krími Volby 2018 Kultura Názory MediaHub Rozstřel StoletiDNES Speciály Očima čtenářů

٩

Magnetický pól chvátá k Rusku a vědci tápou. Možná hrozí přepólování

7. února 2019 19:17

V zemském nitru se něco děje. Severní magnetický pól Země se přesouvá od Kanady směrem k Rusku a jeho pohyb je čím dál rychlejší. Vědci to nedokážou vysvětlit a urychleně upravují navigační systémy. Podle některých může lidstvo čelit novému přepólování planety. Ale ne dříve než za 1000 let.

Kam putují geomagnetické póly?

Z české mediální scény

Kam putují geomagnetické póly?

Z české mediální scény

Titulni strana | Zprávy | Politika | Byznys | Regiony | Komentáře | Exkluzivně | Mnichov 1938 | 28.říjen Jbuřcely Jbil Worws Kadowska Knilovéhradecka Liberecka Seveni Marax Gionaucka Particiách Plantalo Pata Sitechi čedy Ustroko Vysočia Zimolo

Jak iste si možná liž

přečetli, magnetický severní pól, bod, na která ukazuje jehla kompasu, se

na 55 kilometrů.

pohybuje rychleji a rychleji od Kanady směrem k Sibiři. Tento posun se zrychlil z 15

kilometrů ročně v 90. letech

Velikost textu: A A A

Co všechno ten Putin neukradne, tentokrát to bude severní pól!

Vladimir Putin, ruský prezident

21. ledna 2019 - 06:20

"Vědci nemají ponětí, proč. Proto existuje předpoklad, že Rusko nebo Putin chce ukradnout magnetický severní pôl a přesune ho neznámou metodou na území Ruska," píše na svém blogu Schali und Rauch von Freeman.

Ve skutečnosti pohyb magnetického severního pólu postupuje stále blíže k zeměpisnému severnímu pólu. Víz mapa znázorňující posun od roku 1831 až do současnosti. Není to nic neobvyklého.

NEJČTENĚJŠÍ

bez humoru

Telepolis: USA plánují pomocí

"trojského koně" invazi do Ruska a Zdeněk Zbořil: Něco z minulého týdne a

Porošenko: Na Putina platí jen hrozby, ale proč mi nebere telefon?

Bavorsko: Proč má být plyn přes

Ukrajinu jistější, než přímo z Ruska?

KOMENTÁŘ: Jan Skopeček Odměny pracovníkům finanční

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

De magno magnete tellure

Od starověku k zaoceánským plavbám

antika již staří Řekové pozorovali schopnost magnetovce přitahovat železo (Magnetes — makedonský kmen; Magnesia — řecké město v malé Asii, blízká naleziště magnetovce)

Od starověku k zaoceánským plavbám

1000 v Číně vynalezen kompas (magnetovec na plováku v nádobě)

Od starověku k zaoceánským plavbám

12. stol. kompas pronikl do Evropy (zmiňují např. Alexander Neckam, Petrus Peregrinus)

Od starověku k zaoceánským plavbám

od 13. stol. využití v námořní navigaci (V. da Gama, K. Kolumbus, F. Magellan)

Od starověku k zaoceánským plavbám

1544 Georg Hartmann pozoroval inklinaci; 1581 změřena a popsána Robertem Normanem; byla pozorována i deklinace (kalibrace kompasů pro různá moře)

1600 William Gilbert: De Magnete1634 Henry Gellibrand1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

- shrnul předchozí pozorování inklinace a deklinace
- zkoumal permanentní magnetizaci
- demonstroval vlastnosti geomagnetického pole na zmagnetované kouli (terrella)
- deklinaci vysvětloval nerovnoměrným rozložením hmoty
- 1634 Henry Gellibrand
- 1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

- shrnul předchozí pozorování inklinace a deklinace
- zkoumal permanentní magnetizaci
- demonstroval vlastnosti geomagnetického pole na zmagnetované kouli (terrella)
- deklinaci vysvětloval nerovnoměrným rozložením hmoty
- 1634 Henry Gellibrand
- 1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

- shrnul předchozí pozorování inklinace a deklinace
- zkoumal permanentní magnetizaci
- demonstroval vlastnosti geomagnetického pole na zmagnetované kouli (terrella)
- deklinaci vysvětloval nerovnoměrným rozložením hmoty

1634 Henry Gellibrand

1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

- shrnul předchozí pozorování inklinace a deklinace
- zkoumal permanentní magnetizaci
- demonstroval vlastnosti geomagnetického pole na zmagnetované kouli (terrella)
- deklinaci vysvětloval nerovnoměrným rozložením hmoty
- 1634 Henry Gellibrand
- 1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

- shrnul předchozí pozorování inklinace a deklinace
- zkoumal permanentní magnetizaci
- demonstroval vlastnosti geomagnetického pole na zmagnetované kouli (terrella)
- deklinaci vysvětloval nerovnoměrným rozložením hmoty
- 1634 Henry Gellibrand
- 1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

1634 Henry Gellibrand pozoroval časové změny deklinace *(sekulární variace)*

1702 Edmond Halley

1600 William Gilbert: De Magnete

1634 Henry Gellibrand

1702 Edmond Halley sestavil mapy deklinací na základě vlastních i převzatých měření (první použití izočar k zobrazení fyzikálních dat)

Měření geomagnetického pole Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber 1839 C.F. Gauss

1769-1859 Alexander von Humboldt

Měření geomagnetického pole Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

1839 C.F. Gauss

1769-1859 Alexander von Humboldt

Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

- rozvinuli měření intenzity geomag. pole s nezávislou kalibrací přístrojů
- založili Magnetischer Verein a propagovali rozvoj celosvětové sítě měření

Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

- rozvinuli měření intenzity geomag. pole s nezávislou kalibrací přístrojů
- založili Magnetischer Verein a propagovali rozvoj celosvětové sítě měření

1839 C.F. Gauss

Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

1839 C.F. Gauss: Allgemeine Theorie des Erdmagnetismus; sférická harmonická analýza (multipólový rozvoj) geomagnetického pole:

$$U = a \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=-n}^{n} \left\{ \left[g_n^m \cos(m\varphi) + h_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{a}{r} \right)^{n+1} + \left[q_n^m \cos(m\varphi) + s_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{r}{a} \right)^n \right\} P_n^m (\cos \vartheta)$$

- více než 98 % pole je vnitřního původu
- \blacktriangleright více než 95 % pole je soustředěno v dipólovém členu; osa dipólu je odchýlena od rotační osy o $\approx 10^\circ$

1769-1859 Alexander von Humboldt

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

1839 C.F. Gauss: Allgemeine Theorie des Erdmagnetismus; sférická harmonická analýza (multipólový rozvoj) geomagnetického pole:

$$U = a \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=-n}^{n} \left\{ \left[g_n^m \cos(m\varphi) + h_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{a}{r} \right)^{n+1} + \left[q_n^m \cos(m\varphi) + s_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{r}{a} \right)^n \right\} P_n^m (\cos \vartheta)$$

- více než 98 % pole je vnitřního původu
- ▶ více než 95 % pole je soustředěno v dipólovém členu; osa dipólu je odchýlena od rotační osy o $\approx 10^\circ$

1769-1859 Alexander von Humboldt

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a Wilhelm Eduard Weber

1839 C.F. Gauss: Allgemeine Theorie des Erdmagnetismus; sférická harmonická analýza (multipólový rozvoj) geomagnetického pole:

$$U = a \sum_{n=1}^{\infty} \sum_{m=-n}^{n} \left\{ \left[g_n^m \cos(m\varphi) + h_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{a}{r} \right)^{n+1} + \left[q_n^m \cos(m\varphi) + s_n^m \sin(m\varphi) \right] \left(\frac{r}{a} \right)^n \right\} P_n^m (\cos \vartheta)$$

- více než 98 % pole je vnitřního původu
- \blacktriangleright více než 95 % pole je soustředěno v dipólovém členu; osa dipólu je odchýlena od rotační osy o $\approx 10^\circ$

1769-1859 Alexander von Humboldt

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

Měření geomagnetického pole Globální geomagnetická měření — Gauss a Humboldt

1832-7 Carl Friedrich Gauss a WilhelmEduard Weber1839 C.F. Gauss

1769-1859 Alexander von Humboldt inspiroval Gausse k výzkumu geomagnetického pole a významně se angažoval v organizování celosvětové sítě observatoří (Britské impérium, Rusko)

Geomagnetické observatoře: Intermagnet

Geomagnetické observatoře: Intermagnet

přísné standardy na kvalitu dat

- Přesnost definitivních dat: ± 5 nT
- Vektorový magnetometr:
 - Rozlišení: 0.1 nT
 - Dynamický rozsah: 8000 nT ve vyšších šířkách, 6000 nT ve středních šířkách a na rovníku
 - Vzorkování: 1 Hz
 - Tepelný chod: 0.25 ^{nT}/°C
 - Dlouhodobý chod: 5 nT/year
- Skalární magnetometr:
 - Rozlišení: 0.1 nT
 - Přesnost: 1 nT
 - Vzorkování: 0.033 Hz (30 sec)

data dostupná zdarma na CD a online (www.intermagnet.org)

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999– Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999- Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Družicová měření

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999- Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Družicová měření

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999- Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Družicová měření

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999- Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Družicová měření

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

zvýšené aerodynamické brždění, nutnost korekce dráhy, kompromisy v hmotnosti a v ceně družice

- 1964-72 (P)OGO 2,4,6
- 1979-80 MAGSAT
 - 1999- Ørsted
 - 2000- SAC-C
- 2000-2010 CHAMP
 - 2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Družicová měření

pro geofyzikální výzkum jsou vhodné družice na nízkých oběžných drahách

zvýšené aerodynamické brždění, nutnost korekce dráhy, kompromisy v hmotnosti a v ceně družice

```
1964-72 (P)OGO 2,4,6
```

1979-80 MAGSAT

1999– Ørsted

2000- SAC-C

2000-2010 CHAMP

2013 SWARM (3 družice)

Měření geomagnetického pole Sekulární variace

- geomagnetické impulsy
- západní drift
- Variace v řádu desítek tisíců let
- exkurze a inverze polarity

Sekulární variace

- geomagnetické impulsy nejrychlejší jevy, které mají prokazatelně původ v jádře. Nepravidelné (7 od r. 1870, ale žádné v předchozích 150 letech) impulsy trvající zhruba 1 rok.
- západní drift
- Variace v řádu desítek tisíců let
- exkurze a inverze polarity

Sekulární variace

- geomagnetické impulsy
- západní drift v časovém horizontu desetiletí až tisíciletí je pozorován posun (nedipólového) pole směrem na západ rychlostí řádově 0.1 stupňů za rok. Není ovšem systematický, ani globální.
- Variace v řádu desítek tisíců let
- exkurze a inverze polarity

Sekulární variace

- geomagnetické impulsy
- západní drift
- Variace v řádu desítek tisíců let dosahují až faktoru 5 a vykazují značnou nepravidelnost. Dlouhodobá průměrná hodnota dipólového momentu se odhaduje na 4–6 10^{22 A}/m² (současná hodnota je nadprůměrná a klesá).

exkurze a inverze polarity

Sekulární variace

- geomagnetické impulsy
- západní drift
- Variace v řádu desítek tisíců let
- exkurze a inverze polarity trvají přibližně 1000 až 5000 let.
 Vyskytují se také chaoticky. Jsou provázeny výrazným poklesem dipólové složky pole, které se v případě inverze zcela převrátí.

Kam putují geomagnetické póly?

Isočáry deklinace a polohy geomagnetických polů z modelů GUFM (1590–1890) a IGRF (1900–2020)

Kam putují geomagnetické póly?

https://maps.ngdc.noaa.gov/viewers/historical'declination/

Co se tedy děje?

- World Magnetic Model (WMM)
- model geomagnetického pole pro praktické aplikace (např. Android, iOS: CrowdMag)
- standard NATO, ministerstev obrany USA a UK
- připravován ve spolupráci U.S. National Centers for Environmental Information (dříve NGDC) a British Geological Survey v pětiletých intervalech www.ngdc.noaa.gov/geomag/WMM/
- WMM2015 (uvolněn 15.12.2014, platnost do 31.12.2019)
- obsahuje sférický harmonický rozvoj do stupně 12 a lineární predikci časových variací
- vzhledem k rychlosti pohybu pólu postupně ztrácí přesnost severně od 55°
- v roce 2018 připravena a v únoru 2019 vydána aktualizace WMM2015v2 (shutdown!)
- koncem roku 2019 vyjde pravidelná verze WMM2020

Co se tedy děje?

US/UK World Magnetic Model - 2019.0 Main Field Declination (D)

namman blochtadu (Combur Intervali 2 diognes, red contours positive (east); blue negative (west); green (agonic) zero line. Marctator prejection. © Position of dio coles

1906 Richard Dixon Oldham1915 Beno Gutenberg1935 Inge Lehmannová

1906 Richard Dixon Oldham z pozorování seismických vln odvodil existenci kapalného zemského jádra 1915 Beno Gutenberg

1935 Inge Lehmannová

1906 Richard Dixon Oldham1915 Beno Gutenberg stanovil poloměr jádra

1935 Inge Lehmannová

1906 Richard Dixon Oldham1915 Beno Gutenberg1935 Inge Lehmannová objevila pevné

vnitřní jádro

Teorie vzniku geomagnetického pole

- 1905 A. Einstein označil tento problém za jeden z největších oříšků moderní fyziky
 - prostorové charakteristiky: dominance dipólu
 - časové charakteristiky: sekulární variace
 - teplota vnitřku Země přesahuje Curieovu teplotu železa
 - dostatečná intenzita pole

Teorie vzniku geomagnetického pole

- 1905 A. Einstein označil tento problém za jeden z největších oříšků moderní fyziky
 - prostorové charakteristiky: dominance dipólu
 - časové charakteristiky: sekulární variace
 - teplota vnitřku Země přesahuje Curieovu teplotu železa
 - dostatečná intenzita pole
- od 1920 geodynamo
 - geomagnetické pole dynamicky generované konvekcí vodivého materiálu (Fe+...) v kapalném vnějším jádře

Teorie vzniku geomagnetického pole

Principy geodynama

- matematický popis geodynama vede na nelineární rovnice
- mechanika kontinua: ZZ hmotnosti, hybnosti
- termodynamika: ZZ energie
- elektrodynamika: rovnice EM indukce v pohyblivém kontinuu

$$\nabla \cdot \mathbf{v} = \mathbf{0}$$

$$\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla \mathbf{v} = -\frac{1}{\rho_0} \nabla p + \nu \nabla^2 \mathbf{v} + \alpha \mathbf{g} \Delta T$$

$$+ 2\mathbf{\Omega} \times \mathbf{v} + \frac{1}{\rho_0} (\nabla \times \mathbf{B}) \times \mathbf{B}$$

$$\frac{\partial T}{\partial t} + \mathbf{v} \cdot \nabla T = \kappa \nabla^2 T + \varepsilon$$

$$\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = \eta \nabla^2 \mathbf{B} + \nabla \times (\mathbf{v} \times \mathbf{B})$$

Základy teorie geodynama

- vliv Coriolisovy síly: stabilizace konvekce podél osy rotace
- základní režim: rovnováha Coriolisovy a Lorentzovy síly
- spirálovité proudění
- schopnost pláště odvádět teplo

jolyastronomy.com

Základy teorie geodynama

- vliv Coriolisovy síly: stabilizace konvekce podél osy rotace
- základní režim: rovnováha Coriolisovy a Lorentzovy síly
- spirálovité proudění
- schopnost pláště odvádět teplo

Glatzmeier & Roberts, 1995

Geomagnetické pole jako stopa proudění v jádře

 radiální složka pole a jeho sekulární variace promítnutá na povrch jádra

(Livermore et al. 2016)

Geomagnetické pole jako stopa proudění v jádře

(Livermore et al. 2016)

- akcelerovaný asymetrický proud na okraji tečného válce k jadérku
- zhruba trojnásobný nárůst za posledních 15 let
- vědci netápou, ale interpretují a vysvětlují data
- Putin nekrade pól. Otázka, zda krade něco jiného, zůstává otevřená.

O velikém magnetu zemském

Elektromagnetická tomografie: pacient Země

Hloubkové sondování Země Přímá úloha Obrácená úloha s využitím satelitních dat Syntetické testy 1-D inverze 3-D inverze

- časové změny vnějšího geomagnetického pole vyvolávají podle Faradayova zákona indukované sekundární elektrické proudy v Zemi, především v kůře a plášti
- sekundární proudy
- informace o elektrické vodivosti v Zemi
- rozložení teploty, obsah vody, chemické a mineralogické složení Země

- časové změny vnějšího geomagnetického pole
- tyto sekundární proudy podle Ampèrova zákona opět vytvářejí magnetické pole
- informace o elektrické vodivosti v Zemi
- rozložení teploty, obsah vody, chemické a mineralogické složení Země

- časové změny vnějšího geomagnetického pole
- sekundární proudy
- porovnáním signálů odpovídajících primárním a sekundárním proudům můžeme získat informace o elektrické vodivosti v Zemi
- rozložení teploty, obsah vody, chemické a mineralogické složení Země

- časové změny vnějšího geomagnetického pole
- sekundární proudy
- informace o elektrické vodivosti v Zemi
- znalost elektrické vodivosti pomáhá zpřesnit informace o dalších geofyzikálních parametrech, jako je rozložení teploty, obsah vody, chemické a mineralogické složení Země

Simpson & Bahr 2005

Simpson & Bahr 2005

Elektromagnetická tomografie: pacient Země Přímá úloha¹

v Zemi

$$\rho = \rho(r, \vartheta, \varphi)$$

$$\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}) = -\mu \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$$

$$\nabla \cdot \mathbf{B} = 0$$

$$\mathbf{B}(r, \vartheta, \varphi; t) = \sum_{jm\lambda} B_{jm}^{(\lambda)}(r; t) \mathbf{S}_{jm}^{(\lambda)}(\Omega)$$

- hraniční podmínka na povrchu
- v nevodivé atmosféře

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

¹Velímský & Martinec, Geophys. J. Int., **161(1)**, 81–101, 2005.

Elektromagnetická tomografie: pacient Země Přímá úloha¹

hraniční podmínka na povrchu

$$r = a = 6371 \,\mathrm{km}$$

 $\mathbf{B} = -\nabla U$

v nevodivé atmosféře

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

¹Velímský & Martinec, *Geophys. J. Int.*, **161(1)**, 81–101, 2005.

Elektromagnetická tomografie: pacient Země Přímá úloha¹

▶ v Zemi

- hraniční podmínka na povrchu
- v nevodivé atmosféře

$$\sigma = 0$$

$$\Delta U_0 = 0$$

$$U = a \sum_{jm} \left[\left(\frac{r}{a}\right)^{j} G_{jm}^{(e)}(t) + \left(\frac{a}{r}\right)^{j+1} G_{jm}^{(i)}(t) \right] Y_{jm}(\vartheta, \varphi)$$

¹Velímský & Martinec, Geophys. J. Int., **161(1)**, 81–101, 2005.

Elektromagnetická tomografie: pacient Země Obrácená úloha s využitím satelitních dat

Resistivita $\rho(\mathbf{r})$ je popsána M reálnými parametry,

$$\mathbf{m} = (m_1, m_2, \dots, m_M); \quad \rho(\mathbf{r}) = \rho(\mathbf{m}; \mathbf{r})$$

Minimalizujeme hodnotící funkci

$$F(\mathbf{m}) = \chi^2(\mathbf{m}) + \lambda R^2(\mathbf{m}),$$

$$\chi^{2}(\mathbf{m}) = \sum_{jm} \frac{2j+1}{8\pi(t_{1}-t_{0})} \int_{t_{0}}^{t_{1}} \frac{\left(G_{jm}^{(i)}(\mathbf{m};t) - G_{jm}^{(i,obs)}(t)\right)^{2}}{\sigma_{jm}^{2}(t)} dt$$
$$R^{2}(\mathbf{m}) = \frac{1}{2} \frac{a^{4}}{V} \int_{V} \left[\nabla^{2} \log \rho(\mathbf{m})\right]^{2} dV$$

Elektromagnetická tomografie: pacient Země

- 3D vodivostní model s velkou umělou heterogenitou
- 4 roky syntetických dat podél trajektorií satelitů Swarm
- hlavní pole, model šumu
- rekonstrukce SH koeficientů vnějšího a vnitřního pole z dat podél trajektorií
- inverze ve smyslu vodivostního modelu

Elektromagnetická tomografie: pacient Země

1-D inverze

- volba modelu v závislosti na stupni regularizace
- shoda ve spodním plášti

Ondřej Knopp, 2. ročník

Elektromagnetická tomografie: pacient Země

1-D inverze

- volba modelu v závislosti na stupni regularizace
- shoda ve spodním plášti

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

KDF, 21.3.2019 24 / 43

Elektromagnetická tomografie: pacient Země 3-D inverze

- vodivostní model poplsán harmonikami do stupně a řádu 3
- regularizace: $||\nabla \log \sigma||^2$

Elektromagnetická tomografie: pacient Země ^{3-D inverze}

Elektromagnetická tomografie: pacient Země ^{3-D inverze}

Ondřej Knopp, 2. ročník

Elektromagnetická tomografie: pacient Země 3-D inverze

1200 km - 1300 km

400 km - 1500 km

Ondřej Knopp, 2. ročník

O velikém magnetu zemském

Elektrické a magnetické pole v oceánech Základní fyzika Slapové proudění Magnetické signatury slapů Globální oceánské proudění Magnetické signatury globálního proudění Poloidální a toroidální magnetické pole Problémy a otázky rovnice EM indukce v oceánech Rozklad rovnice na toroidální a poloidální část Jak vzniká v oceánech toroidální pole? Jak se toroidální pole projevuje v poloidálním poli? Numerické simulace Srovnání s měřeními z podmořských kabelů

Základní fyzika

- oceánské proudy pohybující se v geomagnetickém poli indukují sekundární magnetické pole, které má poloidální i toroidální složku
- elektrické proudy mohou pronikat i do vodivého pláště
- vysoký laterální kontrast mezi vodivostí kontinentů a oceánů
- magnetické signatury oceánského proudění jsou pozorovatlné na mořském dně, oceánských a pobřežních observatořích i na satelitech

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

KDF, 21.3.2019 28 / 43

Elektrické a magnetické pole v oceánech Slapové proudění

TPXO-8 M₂ (Egbert & Erofeeva, 2002)

poháněno gravitačním působením Slunce a Měsíce

Elektrické a magnetické pole v oceánech Slapové proudění

TPXO-8 M₂ (Egbert & Erofeeva, 2002)

převládají diskrétní periody, např. půldenní M₂

Slapové proudění

TPXO-8 M₂ (Egbert & Erofeeva, 2002)

- objemové působení sil \rightarrow malá vertikální stratifikace
- barotropní tečení $\rho = \rho(p)$

Slapové proudění

TPXO-8 M₂ (Egbert & Erofeeva, 2002)

- 2-D modelování
- asimilace satelitní altimetrie (TOPEX/Poseidon, Jason)

Magnetické signatury slapů

M2 magnetic signatures (Sabaka et al. 2016)

- pozorovány na pozemních observatořích (Maus & Kuvshinov, 2004)
- měřeny z lodí (Lilley et al., 2004)

Magnetické signatury slapů

M2 magnetic signatures (Sabaka et al. 2016)

- nalezeny v datech ze satelitů CHAMP...(Tyler et al., 2003)
- ...a Swarm (Sabaka et al., 2016)

Magnetické signatury slapů

 použity i pro zlepšení vodivostních modelů na rozhraní litosféry a astenosféry Grayver et al. (2016,2017)

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

De magno magnete tellure

Globální oceánské proudění

- poháněno interakcí s atmosférou na povrchu (vítr, tepelný tok)
- sezónní a delší časové variace

J. Velímský (Katedra geofyziky MFF UK)

De magno magnete tellure

Globální oceánské proudění

- zahrnuje vertikální proudění
- horizontální proudění je zvrstveno

Globální oceánské proudění

- 3-D modelování
- baroklinní přístup, hydrostatická a Boussinesqova aproximace

Magnetické signatury globálního proudění

- predikce silně závisí na modelu oceánského proudění
- modelování obvykle v 2-D aproximaci
- první 3-D modely: Velímský et al. 2019

Magnetické signatury globálního proudění

jaké jsou amplitudy v hlubokých oceánech (100 nT)?

Poloidální a toroidální magnetické pole

 bezdivergentní magentické pole lze rozložit na poloidální a toroidální složku

$$\begin{array}{rcl} \mathbf{B} &=& \mathbf{B}_{\mathrm{T}} + \mathbf{B}_{\mathrm{P}} \\ \mathbf{B}_{\mathrm{T}} &=& \nabla \times [\mathbf{r} \Psi] \\ \mathbf{B}_{\mathrm{P}} &=& \nabla \times \nabla \times [\mathbf{r} \Phi] \\ \mathbf{e}_{r} \cdot \mathbf{B}_{\mathrm{T}} &=& \mathbf{0} \\ \mathbf{e}_{r} \cdot \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{P}} &=& \mathbf{0} \end{array}$$

- tento rozklad je jednoznačný (za podmínky nulového integrálu
 Ψ a Φ přes libovolnou kouli)
- na hranici s nevodičem (atmosférou) je B_T = 0: neviditelné pole

Elektrické a magnetické pole v oceánech Problémy a otázky

- Jednotky nT na povrchu ale desítky (stovky?) v hlubinách
- Pomalé časové změny
- ? Jaké aproximace jsou přijatelné v numerickém modelování?
- ? Jak funguje vzájemná interakce poloidálního a toroidálního pole?
- ? Jaké jsou realistické amplitudy ${f B}_{\rm T}$ v oceánech?
- ? Jaké proudy generují \mathbf{B}_{T} ?
- ? Jak se $\boldsymbol{B}_{\mathrm{T}}$ projevuje v měřitelném $\boldsymbol{B}_{\mathrm{P}}$ na povrchu?

 $\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}) + \mu_0 \frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t} = \mu_0 \nabla \times \operatorname{Lin} G$ $\nabla \cdot \mathbf{B} = \mathbf{0} \text{in } G$ $\mathbf{B} = -\nabla U \text{on } \partial G$ $\mathbf{B}_{\mathrm{P}}^{(\text{ext})} = \mathbf{0} \text{on } \partial G$ $\mathbf{L} = \mathbf{v} \times \mathbf{B}_0$

Rozklad rovnice na toroidální a poloidální část

$$\blacktriangleright \rho = \rho(\mathbf{r}, \vartheta, \varphi)$$

 B_T a B_P se vzájemně ovlivňují: energie se přelévá prostřednictví 3-D rezistivity oběma směry

$$\begin{aligned} \left[\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{T}}) \right]_{\mathrm{T}} &+ \mu_0 \frac{\partial \mathbf{B}_{\mathrm{T}}}{\partial t} &= \mu_0 \left[\nabla \times \mathbf{L} \right]_{\mathrm{T}} - \left[\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{P}}) \right]_{\mathrm{T}} \\ \left[\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{P}}) \right]_{\mathrm{P}} &+ \mu_0 \frac{\partial \mathbf{B}_{\mathrm{P}}}{\partial t} &= \mu_0 \left[\nabla \times \mathbf{L} \right]_{\mathrm{P}} - \left[\nabla \times (\rho \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{T}}) \right]_{\mathrm{P}} \end{aligned}$$

Jak vzniká v oceánech toroidální pole?

nestlačitelné proudění

$$abla imes (\mathbf{v} imes \mathbf{B}_0) = \mathbf{B}_0 \cdot
abla \mathbf{v} - \mathbf{v} \cdot
abla \mathbf{B}_0$$

hlavní pole aproximujeme osovým dipólem $4\pi\gamma/\mu_0$

$$\mathbf{B}_0 = \gamma \left(\frac{2 \cos \vartheta}{r^3} \mathbf{e}_r + \frac{\sin \vartheta}{r^3} \mathbf{e}_x \right)$$

zonální (východo-západní) toroidální proudění

$$\mathbf{v}=\mathbf{v}_{arphi}\mathbf{e}_{arphi},\quad rac{\partial\mathbf{v}_{arphi}}{\partialarphi}=\mathbf{0}$$

potom zdrojový člen v rovnici indukce je také toroidální pole

$$\nabla \times (\mathbf{v} \times \mathbf{B}_0) = \frac{\gamma}{r^3} \left(2\cos\vartheta \frac{\partial \mathbf{v}_{\varphi}}{\partial r} + \frac{\sin\vartheta}{r} \frac{\partial \mathbf{v}_{\varphi}}{\partial\vartheta} - \frac{3\cos\vartheta}{r} \mathbf{v}_{\varphi} \right) \mathbf{e}_{\varphi}$$

tzv. ω-efekt známý z klasické teorie geodynama (Roberts 1992)

Jak vzniká v oceánech toroidální pole?

(Love, 1999)

tzv. ω-efekt známý z klasické teorie geodynama (Roberts 1992)

Jak se toroidální pole projevuje v poloidálním poli?

zonální toroidální pole

$${f B}_{
m T}=B_arphi{f e}_arphi,\quad {\partial B_arphi\over\partialarphi}=0.$$

radiální buzení v rovnici pro poloidální pole

$$\left[\nabla \times \left(\frac{1}{\sigma} \nabla \times \mathbf{B}_{\mathrm{T}}\right)\right]_{r} = \frac{1}{r^{3} \sin \vartheta} \frac{\partial}{\partial \varphi} \left(\frac{1}{\sigma}\right) \frac{\partial \left(rB_{\varphi}\right)}{\partial r}$$

- interakce vertikálně zvrstveného toroidálního magnetického pole se zonálním gradientem vodivosti
- silné v polárních oblastech

Jak se toroidální pole projevuje v poloidálním poli?

Numerické simulace

Elektrické a magnetické pole v oceánech

Numerické simulace

- maximální amplituda toroidálního pole $\approx 15\,\mathrm{nT}$ v hloubce 1800 m (v oblasti Západního příhon)
- radiální magnetické pole nezávisí na hloubce
- horizontální poloidální pole mění s hloubkou znaménko

Srovnání s měřeními z podmořských kabelů

ve spolupráci s N. Schnepf, NGDC Boulder

Srovnání s měřeními z podmořských kabelů

De magno magnete tellure O velikém magnetu zemském

Jakub Velímský

Katedra geofyziky Univerzita Karlova Matematicko-fyzikální fakulta mailto:jakub.velimsky@mff.cuni.cz http://geo.mff.cuni.cz/~velimsky/

Seminář KDF, 21. března 2019

Projekt Kreil: Vývoj školní geomagnetické observatoře

Návrh bakalářské nebo diplomové práce pro obor Učitelství fyziky

Historie měření magnetického pole Země sahá až do středověku, ale na našem území jsou její počátky spojeny především se jménem Karla Kreila (1798–1862), který působil v pražském Klementinu a o svých měřeních korespondoval s von Humboldtem i samotným Gaußem. Cílem projektu, který je pojmenovaný na jeho počest, bude vyvinout stavebnici školního magnetometru, tedy přístroje k měření magentického pole Země, vhodnou pro použití při výuce fyziky na středních školách i ve fyzikálních kroužícíh. V současné době se pro vývoj takové stavebnice jeví jako ideální volba platforma Arduino, pro kterou již existují rozšíření s magnetickými sensory. Diplomová práce je dobrou volbou pro nadšeného budoucího fyzikáře — "bastlíře". Bude třeba řeští tožaky

- výběru magnetického sensoru (Hallův efekt, magnetoresistivní, flux-gate),
- volby napájení (baterie, USB, solární panel),
- připojení k síti (WiFi, GSM, IoT),

Školitel: Jakub Velímský (není na fotografii) E-mail: velimsky@karel.troja.mff.cuni.cz WWW: geo.mff.cuni.cz

- vývoje software vlastní stanice,
- designu pouzdra (3D tisk),
- vývoje software centrálního serveru, který bude shromažďovat a zobrazovat data ze stanic,
- propagace na středních školách a spolupráce s učiteli.

